Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΠΡΩΤΗ ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 24ης Ιουλίου 1973

περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητος πρωτασφαλίσεως, εκτός της ασφαλίσεως ζωής, και την άσκηση αυτής

(73/239/ΕΟΚ)

(ΕΕ L 228 της 16.8.1973, σ. 3)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Οδηγία 76/580/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1976	L 189	13	13.7.1976
►**M2**	Οδηγία 84/641/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 1984	L 339	21	27.12.1984

Τροποποιείται από:

►**A1**	Πράξη προσχώρησης της Ελλάδας	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας	L 302	23	15.11.1985

▼B

ΠΡΩΤΗ ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 24ης Ιουλίου 1973

περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητος πρωτασφαλίσεως, εκτός της ασφαλίσεως ζωής, και την άσκηση αυτής

(73/239/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

την συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2,

το γενικό πρόγραμμα για την κατάργηση των περιορισμών στην ελευθερία εγκαταστάσεως [1], και ιδίως τον Τίτλο IV/C,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Συνελεύσεως [2],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [3],

Εκτιμώντας:

ότι δυνάμει του γενικού προγράμματος που αναφέρεται ανωτέρω, η άρση των περιορισμών στην ίδρυση πρακτορείων και υποκαταστημάτων προϋποθέτει, όσον αφορά τις πρωτασφαλιστικές επιχειρήσεις, τον συντονισμό των όρων αναλήψεως και ασκήσεως· ότι ο συντονισμός αυτός πρέπει να πραγματοποιηθεί κατ' αρχήν για τις πρωτασφαλίσεις εκτός των ασφαλίσεων ζωής·

ότι για να διευκολυνθεί η ανάληψη των ασφαλιστικών αυτών δραστηριοτήτων καθώς και η άσκησή τους πρέπει να καταργηθούν ορισμένες διαφορές που υπάρχουν μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών όσον αφορά τον έλεγχο· ότι για να πραγματοποιηθεί ο σκοπός αυτός και να εξασφαλισθεί συγχρόνως μια επαρκής προστασία των ασφαλισμένων και των τρίτων σε όλα τα Κράτη μέλη, πρέπει να συντονισθούν ιδίως οι διατάξεις οι σχετικές με τις οικονομικές εγγυήσεις που απαιτούνται από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις·

ότι μια ταξινόμηση των κινδύνων κατά κλάδους είναι αναγκαία για να καθορισθούν, ιδίως, οι δραστηριότητες που αποτελούν αντικείμενο της υποχρεωτικής αδείας και το ελάχιστο ποσό του κεφαλαίου εγγυήσεως που καθορίζεται σε συνάρτηση με τον ασκούμενο κλάδο ασφαλίσεως·

ότι πρέπει να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας ορισμένες ενώσεις αλληλασφαλίσεως οι οποίες, δυνάμει του νομικού τους καθεστώτος, πληρούν όρους ασφαλείας και προσφέρουν ειδικές οικονομικές εγγυήσεις· ότι πρέπει επί πλέον να εξαιρεθούν ορισμένοι οργανισμοί σε πολλά Κράτη μέλη, των οποίων η δραστηριότης εκτείνεται σε ένα πολύ περιορισμένο τομέα και περιορίζεται εκ του καταστατικού σε ορισμένη περιοχή ή σε συγκεκριμένα πρόσωπα·

ότι οι διάφορες νομοθεσίες περιλαμβάνουν διαφορετικούς κανόνες ως προς την σώρευση της ασφαλίσεως ασθενείας, της ασφαλίσεως πιστώσεων και εγγυήσεων και της ασφαλίσεως νομικής προστασίας, τόσο μεταξύ αυτών, όσο και μεταξύ άλλων κλάδων ασφαλίσεως· ότι η διατήρηση της διαφοράς αυτής, μετά την κατάργηση των περιορισμών στο δικαίωμα εγκαταστάσεως στους λοιπούς κλάδους εκτός της ασφαλίσεως ζωής, θα αφήσει ανέπαφα τα εμπόδια στην εγκατάσταση· ότι πρέπει να προβλεφθεί μια λύση στο πρόβλημα αυτό στο πλαίσιο ενός

([1]) ΕΕ αριθ. 2 της 15.1.1962, σ. 36/62.
([2]) ΕΕ αριθ. C 27 της 28.3.1968, σ. 15.
([3]) ΕΕ αριθ. 158 της 18.7.1967, σ.1.

▼B

μεταγενέστερου συντονισμού που θα πρέπει να πραγματοποιηθεί εντός σχετικώς βραχείας προθεσμίας·

ότι είναι αναγκαίο να επεκταθεί σε κάθε Κράτος μέλος ο έλεγχος σε όλους τους κλάδους ασφαλίσεως που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία· ότι ο έλεγχος αυτός δεν είναι δυνατός παρά μόνον αν οι δραστηριότητες αυτές υπόκεινται σε διοικητική άδεια· ότι επομένως, πρέπει να καθορισθούν οι προϋποθέσεις χορηγήσεως ή ανακλήσεως της αδείας αυτής· ότι είναι απαραίτητο να προβλεφθεί η άσκηση ενδίκων μέσων κατά των αποφάσεων αρνήσεως ή ανακλήσεως·

ότι πρέπει να υπαχθούν οι λεγόμενοι κλάδοι μεταφορών που αναφέρονται στους αριθμούς 4, 5, 6, 7, και 12 του σημείου Α του παραρτήματος και οι κλάδοι πιστώσεως που αναφέρονται στους αριθμούς 14 και 15 του σημείου Α του παραρτήματος σε ένα πιο εύκαμπτο καθεστώς, λόγω των συνεχών διακυμάνσεων των εμπορευματικών και πιστωτικών συναλλαγών·

ότι η εξεύρεση μιας κοινής μεθόδου υπολογισμού των τεχνικών αποθεματικών αποτελεί επί του παρόντος αντικείμενο μελέτης επί κοινοτικού επιπέδου· ότι επομένως, κρίνεται σκόπιμο να αντιμετωπισθούν με μεταγενέστερες οδηγίες ο συντονισμός στο θέμα αυτό καθώς και τα ζητήματα τα σχετικά με τον καθορισμό των κατηγοριών τοποθετήσεως και με την αποτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού·

ότι είναι αναγκαίο οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις να διαθέτουν, επί πλέον των επαρκών τεχνικών αποθεματικών για την αντιμετώπιση των συμβατικών υποχρεώσεων κι ένα πρόσθετο αποθεματικό, λεγόμενο περιθώριο φερεγγυότητος, που αντιστοιχεί στην ελεύθερη βάρους περιουσία τους για αντιμετώπιση των επιχειρηματικών κινδύνων· ότι, για να εξασφαλισθεί εν προκειμένω ότι οι επιβαλλόμενες υποχρεώσεις καθορίζονται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, και τίθενται σε ίση μοίρα από απόψεως ανταγωνισμού οι ισομεγέθεις επιχειρήσεις, πρέπει να προβλεφθεί ότι το περιθώριο αυτό θα είναι ανάλογο προς τον συνολικό όγκο των εργασιών της επιχειρήσεως και ότι θα καθορίζεται ως συνάρτηση δύο δεικτών ασφαλείας, που θα στηρίζονται ο ένας επί των ασφαλίστρων και ο άλλος επί των ασφαλιστικών ζημιών·

ότι είναι αναγκαίο να απαιτείται ένα ελάχιστο κεφάλαιο εγγυήσεως ανάλογα με την σοβαρότητα του κινδύνου στους ασκούμενους κλάδους ασφαλίσεως, τόσο για να εξασφαλισθεί ότι οι επιχειρήσεις διαθέτουν από την στιγμή της συστάσεώς τους επαρκή μέσα, όσο και για να εξασφαλισθεί ότι σε καμμία περίπτωση το περιθώριο φερεγγυότητος δεν θα πέσει κατά την διάρκεια της ασκήσεως της δραστηριότητος κάτω του ελαχίστου ορίου ασφαλείας·

ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθούν μέτρα για την περίπτωση που η οικονομική κατάσταση της επιχειρήσεως θα καθίστατο τέτοια ώστε να της είναι δύσκολο να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της·

ότι οι συντονισμένοι κανόνες περί της ασκήσεως πρωτασφαλιστικών εργασιών στο εσωτερικό της Κοινότητος πρέπει, κατ' αρχήν, να εφαρμόζονται σε όλες τις επιχειρήσεις που δρούν στην αγορά και συνεπώς και στα πρακτορεία και υποκαταστήματα των επιχειρήσεων, των οποίων η έδρα ευρίσκεται εκτός της Κοινότητος· ότι πρέπει να προβλεφθούν, όσον αφορά τον τρόπο ελέγχου, ειδικές διατάξεις για τα εν λόγω πρακτορεία και υποκαταστήματα, δεδομένου ότι η περιουσία των επιχειρήσεων από τις οποίες εξαρτώνται ευρίσκεται εκτός της Κοινότητος·

ότι πρέπει να επιτραπεί η απάλυνση των ειδικών αυτών όρων, τηρουμένης συγχρόνως της αρχής ότι τα πρακτορεία και υποκαταστήματα των επιχειρήσεων αυτών δεν πρέπει να τύχουν ευνοϊκότερης μεταχειρίσεως από τις επιχειρήσεις της Κοινότητος·

ότι επιβάλλεται η θέσπιση ορισμένων μεταβατικών διατάξεων για να δυνηθούν οι υφιστάμενες μικρές και μεσαίες ιδίως επιχει-

▼B

ρήσεις να προσαρμοσθούν στις ρυθμίσεις που πρέπει να εκδοθούν από τα Κράτη μέλη σε εκτέλεση της παρούσης οδηγίας, υπό την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 53 της συνθήκης·

ότι επιβάλλεται να εξασφαλισθεί η ομοιόμορφη εφαρμογή των συντονισμένων κανόνων και να προβλεφθεί για τον σκοπό αυτόν στενή συνεργασία σ' αυτόν τον τομέα μεταξύ της Επιτροπής και των Κρατών μελών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Γενικές διατάξεις

▼M2

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία αφορά την ανάληψη της μη μισθωτής δραστηριότητας της πρωτασφάλισης, συμπεριλαμβανομένης της δραστηριότητας βοήθειας που αναφέρει η παράγραφος 2, η οποία ασκείται από τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στο έδαφος κράτους μέλους ή επιθυμούν να εγκατασταθούν σ' αυτό, καθώς και την άσκηση της δραστηριότητας αυτής.

2. Η δραστηριότητα βοήθειας αφορά τη βοήθεια που παρέχεται στα πρόσωπα τα οποία περιέρχονται σε δυσχερή θέση κατά τη διάρκεια μετακινήσεων ή απουσίας από την κατοικία ή από τον τόπο της μόνιμης διαμονής τους. Συνίσταται στην ανάληψη, έναντι προηγούμενης καταβολής ασφαλίστρου, της υποχρέωσης άμεσης παροχής βοήθειας στον δικαιούχο σύμβασης βοήθειας, όταν αυτός περιέρχεται σε δυσχερή θέση λόγω τυχαίου γεγονότος, στις περιπτώσεις και με τους όρους που προβλέπει η σύμβαση.

Η βοήθεια είναι δυνατόν να συνίσταται σε παροχές εις χρήμα ή εις είδος. Οι παροχές εις είδος είναι δυνατόν να συνίστανται και στη χρησιμοποίηση του προσωπικού ή υλικού που ανήκουν σ' αυτόν που παρέχει τη βοήθεια.

Η δραστηριότητα βοήθειας δεν καλύπτει τις υπηρεσίες συντήρησης ή διατήρησης, την εξυπηρέτηση μετά την πώληση, καθώς και την απλή ένδειξη ή παροχή βοήθειας, ως μεσολάβηση.

3. Η ταξινόμηση κατά κλάδους των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο γίνεται στο παράρτημα.

▼B

Άρθρο 2

Η παρούσα οδηγία δεν αφορά:

1. Τις κάτωθι ασφαλίσεις:

   α) τον κλάδο ζωής, δηλαδή αυτόν που περιλαμβάνει ιδίως την ασφάλιση επιβιώσεως, την ασφάλιση θανάτου, την μικτή ασφάλιση, την ασφάλιση ζωής με επιστροφή ασφαλίστρων, τις τοντίνες, την γαμική ασφάλιση, την ασφάλιση γεννήσεως·

   β) την ασφάλιση προσόδου·

   γ) τις πρόσθετες ασφαλίσεις που διενεργούνται από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις ζωής, δηλαδή τις ασφαλίσεις σωματικών βλαβών περιλαμβανομένης της ανικανότητος για επαγγελματική εργασία, τις ασφαλίσεις θανάτου συνεπεία ατυχήματος, τις ασφαλίσεις αναπηρίας συνεπεία ατυχήματος και ασθενείας όταν οι διάφορες αυτές ασφαλίσεις συνάπτονται συμπληρωματικώς προς τις ασφαλίσεις ζωής·

▼B

δ) τις ασφαλίσεις που περιλαμβάνονται σε σύστημα κοινωνικών ασφαλίσεων·

ε) την ασφάλιση που ασκείται στην Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο, υπό το όνομα «permanent health insurance» (ασφάλιση ασθενείας, μακράς διαρκείας, μη ακυρώσιμη).

2. Τις κάτωθι εργασίες:

α) τις εργασίες κεφαλαιοποιήσεως, όπως ορίζονται από την νομοθεσία κάθε Κράτους μέλους·

β) τις εργασίες των οργανισμών προνοίας και βοηθείας, οι παροχές των οποίων ποικίλλουν ανάλογα με τους διαθέσιμους πόρους και στους οποίους η εισφορά των μελών καθορίζεται κατ' αποκοπή·

γ) τις εργασίες που πραγματοποιούνται από οργανισμό ο οποίος δεν έχει νομική προσωπικότητα και που έχουν ως αντικείμενο την αλληλασφάλιση των μελών του, άνευ πληρωμής ασφαλίστρων και άνευ δημιουργίας τεχνικών αποθεματικών·

δ) τις εργασίες ασφαλίσεως εξαγωγικών πιστώσεων για λογαριασμό ή με την υποστήριξη του Κράτους, μέχρι του μεταγενέστερου συντονισμού, ο οποίος θα λάβει χώρα εντός τεσσάρων ετών από της κοινοποιήσεως της παρούσης οδηγίας.

▼M2

3. Τη δραστηριότητα βοήθειας όπου η επέμβαση περιορίζεται στις εξής εργασίες, οι οποίες πραγματοποιούνται σε περίπτωση ατυχήματος ή βλάβης οδικού οχήματος που κανονικά συμβαίνει στο έδαφος του κράτους μέλους του παρέχοντος την εγγύηση:

— την επιτόπου επισκευή, για την οποία ο παρέχων την εγγύηση χρησιμοποιεί, στις περισσότερες περιπτώσεις, δικό του προσωπικό και υλικό,

— τη μεταφορά του οχήματος μέχρι τον πλησιέστερο ή καταλληλότερο τόπο διενέργειας της επισκευής, ενδεχομένως δε και μεταφορά, κατά κανόνα με το ίδιο μέσο βοήθειας, του οδηγού και των επιβατών, μέχρι τον πλησιέστερο τόπο απ' όπου θα μπορέσον να συνεχίσουν το ταξίδι τους με άλλα μέσα,

— εφόσον προβλέπεται από το κράτος μέλος του παρέχοντος την εγγύηση μεταφορά του οχήματος, ενδεχομένως μαζί με τον οδηγό και τους επιβάτες, μέχρι την κατοικία τους, το σημείο εκκίνησης ή τον αρχικό τους προορισμό, στο εσωτερικό του ίδιου κράτους μέλους,

εκτός εάν οι εργασίες αυτές διενεργούνται από επιχείρηση που υπάγεται στην παρούσα οδηγία.

Όσον αφορά τις δύο πρώτες περιπτώσεις, η προϋπόθεση ότι το ατύχημα ή η βλάβη συνέβη στο έδαφος του κράτους μέλους του παρέχοντος την εγγύηση:

α) δεν ισχύει, εφόσον ο τελευταίος αυτός αποτελεί οργανισμό, μέλος του αποίου είναι ο δικαιούχος, και η επισκευή ή η μεταφορά του οχήματος πραγματοποιείται μετά από απλή επίδειξη της ταυτότητας μέλους, χωρίς πρότη επιβάρυνση, από ανάλογο οργανισμό του συγκεκριμένου κράτους βάσει συμφωνίας αμοιβαιότητας·

β) δεν απαγορεύει την παροχή τέτοιας βοήθειας στην Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο από ένα και τον αυτό αργανισμό που λειτουργεί και στα δύο αυτά κράτη.

Στην τρίτη περίπτωση, εάν το ατύχημα ή η βλάβη συνέβη στο έδαφος της Ιρλανδίας ή, όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο, στο έδαφος της Βορείου Ιρλανδίας, το όχημα, συνοδευόμενο ενδεχομένως από τον οδηγό και τους επιβάτες, δύναται να μεταφερθεί μέχρι την κατοικία τους, το σημείο εκκίνησης ή τον αρχικό προορισμό τους στο εσωτερικό του ενός ή του άλλου των εδαφών αυτών.

▼M2

Εξάλλου, η παρούσα οδηγία δεν αφορά τις εργασίες βοήθειας που πραγματοποιούνται μετά από ατύχημα ή βλάβη, εκτός του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, ενός οδικού οχήματος και συνίστανται στην μεταφορά του οχήματος αυτού συνοδευόμενου ενδεχομένως από τον οδηγό και τους επιβάτες μέχρι την κατοικία τους, εφόσον οι εργασίες αυτές πραγματοποιούνται από τη Λέσχη Αυτοκινήτου του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Οι επιχειρήσεις που υπάγονται στην παρούσα οδηγία μπορούν να διενεργούν τη δραστηριότητα που αναφέρεται στο παρόν σημείο, μόνο όταν έχουν πάρει άδεια για τον κλάδο 18 του σημείου Α του παραρτήματος υπό την επιφύλαξη του σημείου Γ αυτού. Στην περίπτωση αυτή, για τις εργασίες αυτές ισχύει η παρούσα οδηγία.

▼B

Άρθρο 3

1. Η παρούσα οδηγία δεν αφορά τις αλληλασφαλιστικές ενώσεις, των οποίων συγχρόνως:

— το καταστατικό προβλέπει την δυνατότητα προσκλήσεως προς καταβολή προσθέτων εισφορών ή μειώσεως των προσφερομένων παροχών,

— η δραστηριότης δεν καλύπτει τους κινδύνους αστικής ευθύνης — εκτός αν αυτοί αποτελούν πρόσθετη κάλυψη κατά την έννοια του σημείου Γ του παραρτήματος — ούτε τους κινδύνους πιστώσεων και εγγυήσεως,

— το ετήσιο ποσό των εισφορών που εισπράττονται λόγω δραστηριοτήτων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει το ένα εκατομμύριο λογιστικών μονάδων,

και

— το ήμισυ τουλάχιστον των εισφορών που εισπράττονται λόγω δραστηριοτήτων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, προέρχεται από πρόσωπα που είναι μέλη των ενώσεων αλληλασφαλίσεως.

▼M2

Η παρούσα οδηγία δεν αφορά τις επιχειρήσεις που πληρούν τους ακόλουθους όρους:

— η επιχείρηση δεν ασκεί καμία δραστηριότητα η οποία υπάγεται στην παρούσα οδηγία, εκτός από εκείνη που αναφέρεται στον κλάδο 18 του σημείου Α του παραρτήματος,

— η δραστηριότητα αυτή περιορίζεται σε καθαρά τοπικά πλαίσια και συνίσταται μόνο σε παροχή υπηρεσιών σε είδος, και

— το ετήσιο ύψος των εσόδων που εισπράττονται βάσει της δραστηριότητας παροχής βοήθειας σε πρόσωπα που αντιμετωπίζουν δυσκολίες δεν υπερβαίνει τις 200 000 ECU.

▼B

2. Η παρούσα οδηγία δεν αφορά επίσης ούτε και τις ενώσεις αλληλασφαλίσεως που έχουν συνάψει με ομοειδή επιχείρηση συμφωνία για συνολική αντασφάλιση των ασφαλιστικών συμβάσεων που συνάπτουν, ή την υποκατάσταση της εκδοχέως επιχειρήσεως στην εκχωρούσα επιχείρηση για την εκτέλεση των υποχρεώσεων που προκύπτουν από τις εν λόγω συμβάσεις.

Στην περίπτωση αυτή, η εκδοχεύς επιχείρηση υπόκειται στην ρύθμιση της οδηγίας.

Άρθρο 4

Η οδηγία δεν αφορά, εκτός αν τροποποιηθούν τα καταστατικά τους ως προς την αρμοδιότητα:

α) *στην Γερμανία*

▼B

Τους κάτωθι μονοπωλιακούς οργανισμούς δημοσίου δικαίου (Monopolanstalten):

1. Badische Gebäudeversicherungsanstalt, Karlsruhe
2. Bayerische Landesbrandversicherungsanstalt, München
3. Bayerische Landestierversicherungsanstalt, Schlachtviehversicherung, München
4. Braunschweigische Landesbrandversicherungsanstalt, Braunschweig
5. Hamburger Feuerkasse, Hamburg
6. Hessische Brandversicherungsanstalt (Hessiche Brandversicherungskammer), Darmstadt
7. Hessische Brandversicherungsanstalt, Kassel
8. Hohenzollernsche Feuerversicherungsanstalt, Sigmaringen
9. Lippische Landesbrandversicherungsanstalt, Detmold
10. Nassauische Brandversicherungsanstalt, Wiesbaden
11. Oldenburgische Landesbrandkasse, Oldenburg
12. Ostfriesische Landschaftliche Brandkasse, Aurich
13. Feuersozietät Berlin, Berlin
14. Württembergische Gebäudebrandversicherungsanstalt, Stuttgart.

Εν τούτοις, η κατά τόπον αρμοδιότης δεν θεωρείται ότι αλλάζει σε περίπτωση συγχωνεύσεως των οργανισμών αυτών που έχει ως αποτέλεσμα την διατήρηση υπέρ του νέου οργανισμού της κατά τόπον αρμοδιότητος των συγχωνευθέντων οργανισμών· επίσης η αρμοδιότης, ως προς τους ασκούμενους κλάδους, δεν θεωρείται ότι αλλάζει αν ο ένας από τους οργανισμούς αυτούς αναλαμβάνει για την αυτή περιοχή ένα ή περισσότερους κλάδους ενός των εν λόγω οργανισμών.

Τους κάτωθι ημικρατικούς οργανισμούς:

1. Postbeamtenkrankenkasse
2. Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten

β) *στην Γαλλία*

Τους κάτωθι οργανισμούς:

1. Caisse départementale des incendiés des Ardennes
2. Caisse départementale des incendiés de la Côte-d'Or
3. Caisse départementale des incendiés de la Marne
4. Caisse départementale des incendiés de la Meuse
5. Caisse départementale des incendiés de la Somme
6. Caisse départementale grêle du Gers
7. Caisse départementale grêle de l'Hérault

γ) *στην Ιρλανδία*

Voluntary Health Insurance Board

δ) *στην Ιταλία*

La Cassa di Previdenza per l'assicurazione degli sportivi (Sportass)

ε) *στο Ηνωμένο Βασίλειο*

The Crown Agents

▼M2

ζ) *στη Δανία*

Falcks Redningskorps A/S, København

▼A2

η) *στην Ισπανία*

Οι εξής δημόσιοι οργανισμοί:

1. Comisaría del Seguro Obligatorio de Viajeros

▼A2

2. Consorcio de Compensación de Seguros

3. Fondo Nacional de Garantía de Riesgos de la Circulación.

▼B

Άρθρο 5

Κατά την έννοια της οδηγίας αυτής, πρέπει να νοείται ως:

▼M1

α) λογιστική Μονάδα: η Ευρωπαϊκή Λογιστική Μονάδα (ΕΛΜ) όπως την ορίζει η υπ' αριθ. 3289/75/ΕΚΑΧ απόφαση της Επιτροπής [1].Όπου, στην παρούσα οδηγία, γίνεται αναφορά στην λογιστική μονάδα ισχύει, από 31 Δεκεμβρίου κάθε έτους ως ισοτιμία προς εθνικό νόμισμα, η τιμή της τελευταίας ημέρας του προηγουμένου Οκτωβρίου κατά την οποία διατίθενται οι ισοτιμίες της ΕΛΜ προς όλα τα νομίσματα της Κοινότητος·

▼B

β) νομισματική αντιστοιχία: το αντίκρυσμα των σε ορισμένο νόμισμα απαιτητών υποχρεώσεων, από στοιχεία του ενεργητικού εκφρασμένα ή ρευστοποιήσιμα στο αυτό νόμισμα·

γ) τόπος των στοιχείων του ενεργητικού: ύπαρξη ενεργητικού εκ κινητών ή ακινήτων στοιχείων, στο εσωτερικό ενός Κράτους μέλους χωρίς όμως τα κινητά στοιχεία να αποτελούν αντικείμενο καταθέσεως και τα ακίνητα να αποτελούν αντικείμενο περιορισμών όπως η εγγραφή υποθήκης. Τα στοιχεία του ενεργητικού που συνίστανται σε απαιτήσεις θεωρούνται ως ευρισκόμενα στο Κράτος μέλος όπου είναι ρευστοποιήσιμα.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

Κανόνες για τις επιχειρήσεις, η έδρα των οποίων ευρίσκεται στο εσωτερικό της Κοινότητος

Τμήμα Α: Προϋποθέσεις αναλήψεως δραστηριότητος

Άρθρο 6

1. Κάθε Κράτος μέλος εξαρτά την ανάληψη της δραστηριότητος της πρωτασφαλίσεως στην επικράτειά του από διοικητική άδεια.

2. Η άδεια αυτή πρέπει να ζητείται από την αρμόδια αρχή του ενδιαφερόμενου Κράτους μέλους:

α) από την επιχείρηση που ορίζει την έδρα της στην επικράτεια του Κράτους αυτού·

β) από την επιχείρηση, η έδρα της οποίας ευρίσκεται σε ένα άλλο Κράτος μέλος και η οποία ιδρύει υποκατάστημα ή πρακτορείο στην επικράτεια του ενδιαφερόμενου Κράτους μέλους·

γ) από την επιχείρηση η οποία, αφού έλαβε την άδεια που αναφέρεται στα σημεία α ή β, επεκτείνει τις δραστηριότητές της σε άλλους κλάδους, στην επικράτεια του εν λόγω Κράτους·

δ) από την επιχείρηση η οποία, αφού έλαβε σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1, την άδεια για ένα τμήμα της επικρατείας, επεκτείνει την δραστηριότητά της πέραν του τμήματος αυτού.

3. Τα Κράτη μέλη δεν μπορούν να εξαρτούν την χορήγηση της αδείας από κατάθεση ποσού ή παροχή εγγυήσεως.

---

[1] ΕΕ αριθ. Ν 327 της 19.12.1975, σ. 4.

▼B

Άρθρο 7

1. Η άδεια ισχύει για το σύνολο της επικρατείας, εκτός αν, κατά το μέτρο που η εθνική νομοθεσία το επιτρέπει, η αιτούσα επιχείρηση ζητήσει την άδεια να ασκήσει την δραστηριότητά της επί τμήματος μόνο της επικρατείας.

2. Η άδεια παρέχεται κατά κλάδο. Καλύπτει ολόκληρο τον κλάδο, εκτός αν η αιτούσα επιχείρηση επιθυμεί να καλύπτει μέρος μόνο των κινδύνων που περιλαμβάνει ο κλάδος αυτός, όπως αυτοί αναφέρονται στο σημείο Α του παραρτήματος.

Παρ' όλα αυτά:

α) κάθε Κράτος μέλος έχει τη δυνατότητα να παρέχει άδεια για ομάδες των κλάδων που αναφέρονται στο σημείο Β του παραρτήματος, δίδοντάς τους την αντίστοιχη ονομασία που προβλέπεται σε αυτό·

β) η άδεια που παρέχεται για ένα κλάδο ή για ομάδα κλάδων ισχύει επίσης για την κάλυψη των παρεπομένων κινδύνων που περιλαμβάνονται σε άλλο κλάδο, αν πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο σημείο Γ του παραρτήματος·

γ) μέχρι μεταγενέστερου συντονισμού, ο οποίος θα επέλθει εντός τεσσάρων ετών από της κοινοποιήσεως της παρούσης οδηγίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δύναται να διατηρήσει την απαγόρευση παράλληλης ή ταυτόχρονης ασκήσεως εντός της επικρατείας της της ασφαλίσεως ασθενείας, πιστώσεων και εγγυήσεων ή της ασφαλίσεως νομικής προστασίας, είτε μεταξύ τους, είτε με άλλους κλάδους ασφαλίσεως.

Άρθρο 8

1. Κάθε Κράτος μέλος απαιτεί όπως οι επιχειρήσεις που έχουν συσταθεί στην επικράτειά του και ζητούν την άδεια:

α) υιοθετούν μια των κάτωθι μορφών:

— ως προς το Βασίλειο του Βελγίου:

société anonyme — naamloze vennootschap, société en commandite par actions — vennootschap bij wijze van geldschieting op aandelen, association d'assurance mutuelle — onderlinge verzekeringsmaatschappij, société coopérative — coöperative vennootschap·

— ως προς το Βασίλειο της Δανίας:

Aktieselskaber (société actions), gensidige selskaber (société mutuelles)·

— ως προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας:

Aktiengesellschaft, Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit, Öffentlich-rechtliches Wettbewerbs - Versicherungsunternehmen·

— ως προς την Γαλλική Δημοκρατία:

société anonyme, société à forme mutuelle, mutuelle, union de mutuelles·

— ως προς την Ιρλανδία:

incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited·

— ως προς την Ιταλική Δημοκρατία:

società per azioni, società cooperativa, mutua di assicurazione·

— ως προς το Μέγα Δουκάτο του Λουξεμβούργου:

société anonyme, société en commandite par actions, association d'assurances mutuelles, société cooperative·

— ως προς το Βασίλειο των Κάτω Χωρών:

naamloze vennootschap, onderlinge waarborgmaatschappij ►M2 ——— ◄ ·

— ως προς το Ηνωμένο Βασίλειο:

▼B

incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Providen Societies Acts, societies registered under the Friendly Societies Act, (Ένωση Ασφαλιστών ονομαζομένη Lloyd's)·

▼A1

— όσον αφορά την Ελληνική Δημοκρατία:

ανώνυμη εταιρία, αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός·

▼A2

— όσον αφορά το Βασίλειο της Ισπανίας:

sociedad anónima, sociedad mutua, sociedad cooperativa·

— όσον αφορά την Πορτογαλική Δημοκρατία:

sociedade anónima de responasbilidade limitada, mútua de seguros.

▼B

Τα Κράτη μέλη δύνανται να δημιουργήσουν, κατά περίπτωση, επιχειρήσεις δημοσίου δικαίου πάσης μορφής, υπό την προϋπόθεση ότι οι οργανισμοί αυτοί θα διεξάγουν ασφαλιστικές εργασίες υπό όρους ισοδύναμους με εκείνους των επιχειρήσεων ιδιωτικού δικαίου·

β) περιορίζουν τον σκοπό τους στην ασφαλιστική δραστηριότητα και στις εργασίες που προκύπτουν απ' ευθείας από αυτήν, εξαιρουμένης κάθε άλλης εμπορικής δραστηριότητος·

γ) παρουσιάζουν πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνο με το άρθρο 9·

δ) κατέχουν το ελάχιστο κεφάλαιο εγγυήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2.

2. Η επιχείρηση η οποία ζητεί την άδεια για την επέκταση των δραστηριοτήτων της και σε άλλους κλάδους ή, στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 περίπτωση δ), και σε άλλο τμήμα της επικράτειας, οφείλει να παρουσιάζει πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνο με το άρθρο 9, όσον αφορά αυτούς τους άλλους κλάδους ή αυτό το άλλο τμήμα της επικράτειας.

Οφείλει να αποδείξει ότι διαθέτει το περιθώριο φερεγγυότητος που προβλέπεται στο άρθρο 16 και, αν γι' αυτούς τους άλλους κλάδους το άρθρο 17 παράγραφος 2 απαιτεί ένα ελάχιστο κεφάλαιο εγγυήσεως μεγαλύτερο του προηγουμένου, ότι διαθέτει το ελάχιστο αυτό όριο.

3. Ο παρών συντονισμός δεν αποτελεί εμπόδιο στην εφαρμογή από τα Κράτη μέλη διατάξεων που προβλέπουν την ανάγκη τεχνικής ειδικεύσεως των μελών διοικητικών οργάνων ή διευθυνόντων, καθώς και την έγκριση των καταστατικών, των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων και κάθε άλλου εγγράφου που είναι αναγκαίο για την ομαλή άσκηση του ελέγχου.

▼M2

Δεν αποτελεί επίσης εμπόδιο στο να υποβάλουν τα κράτη μέλη σε έλεγχο το προσωπικό και υλικό που έχουν άμεσα ή έμμεσα στη διάθεσή τους οι επιχειρήσεις οι οποίες έχουν ζητήσει ή λάβει την άδεια για τον κλάδο 18 του σημείου Α του παραρτήματος, συμπεριλαμβανομένου του ελέγχου των προσόντων του ιατρικού προσωπικού και της ποιότητας του εξοπλισμού που διαθέτουν για να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις που επιβάλλει ο κλάδος αυτός.

▼B

4. Οι προαναφερθείσες διατάξεις δεν δύνανται να προβλέπουν την εξέταση των αιτήσεων αδείας σε συνάρτηση με τις οικονομικές ανάγκες της αγοράς.

▼B

Άρθρο 9

Το πρόγραμμα δραστηριότητος που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 περίπτωση γ), πρέπει να περιέχει τις ενδείξεις ή τα δικαιολογητικά που αφορούν:

α) τη φύση των κινδύνων τους οποίους η επιχείρηση προτίθεται να καλύπτει· τους γενικούς και ειδικούς όρους των ασφαλιστηρίων συμβολαίων που προτίθεται να χρησιμοποιεί·

β) τα τιμολόγια που η επιχείρηση προτίθεται να εφαρμόζει για κάθε κατηγορία εργασιών·

γ) τις κατευθυντήριες αρχές ως προς την αντασφάλιση·

δ) τα στοιχεία που αποτελούν το ελάχιστο όριο κεφαλαίου εγγυήσεως·

▼M2

ε) τις προβλέψεις για έξοδα εγκαταστάσεως των διοικητικών υπηρεσιών και του δικτύου παραγωγής· τα οικονομικά μέσα που προορίζονται για την αντιμετώπισή τους και, εάν οι κίνδυνοι που θα καλυφθούν έχουν καταταχθεί υπό τον αριθ. 18 του σημείου Α του παραρτήματος, τα μέσα που διαθέτει η επιχείρηση για την παροχή της βοήθειας που έχει υποσχεθεί·

▼B

και εκτός τούτων, για τις τρεις πρώτες εταιρικές χρήσεις:

στ) τις προβλέψεις τις σχετικές με τα έξοδα διαχειρίσεως, εκτός των εξόδων εγκαταστάσεως, ιδίως τα τρέχοντα γενικά έξοδα και τις προμήθειες·

ζ) τις προβλέψεις τις σχετικές με τα ασφάλιστρα ή τις εισφορές και τις ασφαλιστικές ζημίες·

η) την πιθανή ταμειακή κατάσταση·

θ) τις προβλέψεις για τα οικονομικά μέσα που προορίζονται να καλύψουν τις υποχρεώσεις και το περιθώριο φερεγγυότητος.

Οι ενδείξεις, που αναφέρονται στις περιπτώσεις α και β, δεν απαιτούνται αν πρόκειται για κινδύνους ταξινομημένους υπό τους αριθμούς 4, 5, 6, 7 και 12 του σημείου Α του παραρτήματος, ούτε και οι ενδείξεις που αναφέρονται στην περίπτωση β) αν πρόκειται για κινδύνους ταξινομημένους υπό τους αριθμούς 14 και 15 του σημείου Α του παραρτήματος. Οι ενδείξεις που αναφέρονται στις περιπτώσεις α) και β) δυνατόν να μην απαιτούνται αν πρόκειται για κινδύνους ταξινομημένους υπό τον αριθμό 11 του αυτού σημείου.

Άρθρο 10

1. Κάθε Κράτος μέλος απαιτεί από την επιχείρηση που έχει την έδρα της στην επικράτεια άλλου Κράτους μέλους και ζητεί την άδεια ιδρύσεως πρακτορείου ή υποκαταστήματος:

α) να υποβάλλει το καταστατικό της και τον κατάλογο των μελών διοικητικών οργάνων ή διευθυνόντων της·

β) να προσκομίζει ένα πιστοποιητικό που εκδίδεται από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους της έδρας, με το οποίο πιστοποιούνται οι κλάδοι τους οποίους η ενδιαφερόμενη επιχείρηση έχει την άδεια να ασκεί και το ότι διαθέτει το ελάχιστο όριο κεφαλαίου εγγυήσεως ή, αν αυτό είναι ανώτερο, το ότι διαθέτει το ελάχιστο του περιθωρίου φερεγγυότητος που υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 και από το οποίο εμφαίνονται οι κίνδυνοι που καλύπτει πραγματικά καθώς και τα οικονομικά μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 περίπτωση ε)·

γ) να υποβάλει πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 11·

δ) να ορίζει αντιπρόσωπο ο οποίος έχει την κατοικία του και την διαμονή του εντός του Κράτους υποδοχής και ο οποίος έχει επαρκή εξουσία για να δεσμεύει την επιχείρηση έναντι

▼B

τρίτων και να την αντιπροσωπεύει έναντι των αρχών και των δικαστηρίων του Κράτους υποδοχής· αν ο αντιπρόσωπος είναι νομικό πρόσωπο, πρέπει να έχει την έδρα του στο Κράτος υποδοχής και να ορίζει με την σειρά του, για την αντιπροσώπευσή του, ένα φυσικό πρόσωπο που να πληροί τους όρους που προαναφέρθησαν. Ο ορισθείς αντιπρόσωπος δεν δύναται να απορριφθεί από το Κράτος μέλος παρά μόνο για λόγους εντιμότητος ή τεχνικών προσόντων, υπό τους όρους που ισχύουν για τους διευθύνοντες επιχειρήσεων που έχουν την έδρα τους στην επικράτεια του ενδιαφερόμενου Κράτους.

Όσον αφορά το Lloyd's, σε περίπτωση ενδεχομένων διαφορών στο Κράτος υποδοχής, οι οποίες προκύπτουν από αναληφθείσες υποχρεώσεις, δεν πρέπει να προκύπτουν για τους ασφαλισμένους δυσχέρειες μεγαλύτερες από εκείνες που θα προέκυπταν αν στις διαφορές ενεπλέκοντο επιχειρήσεις κλασσικού τύπου. Για τον σκοπό αυτόν, πρέπει οι αρμοδιότητες του αντιπροσώπου να περιλαμβάνουν ειδικότερα την ικανότητα να ενάγεται ενώπιον των δικαστηρίων υπό την ιδιότητά του αυτή, με την εξουσία να δεσμεύει τους ενδιαφερόμενους ασφαλιστές του Lloyd's.

2. Για την επέκταση των δραστηριοτήτων του πρακτορείου ή υποκαταστήματος, είτε σε άλλους κλάδους, είτε σε άλλα τμήματα της επικρατείας στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 περίπτωση δ), κάθε Κράτος μέλος απαιτεί από τον αιτούντα την άδεια να υποβάλλει πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 11 και να πληροί τους όρους που καθορίζονται στην παράγραφο 1 περίπτωση β).

3. Ο παρών συντονισμός δεν εμποδίζει τα Κράτη μέλη να εφαρμόζουν τις διατάξεις, που προβλέπουν για όλες τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, την έγκριση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων και παντός άλλου εγγράφου αναγκαίου για την κανονική άσκηση του ελέγχου.

▼M2

Δεν αποτελεί επίσης εμπόδιο στο να υποβάλουν τα κράτη μέλη σε έλεγχο το προσωπικό και υλικό που έχουν άμεσα ή έμμεσα στη διάθεσή τους οι επιχειρήσεις οι οποίες έχουν ζητήσει ή λάβει την άδεια για τον κλάδο 18 του σημείου Α του παραρτήματος, συμπεριλαμβανομένου του ελέγχου των προσόντων του ιατρικού προσωπικού και της ποιότητας του εξοπλισμού που διαθέτουν για να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις που επιβάλλει ο κλάδος αυτός.

▼B

4. Οι ως άνω διατάξεις δεν δύνανται να προβλέπουν την εξέταση της αιτήσεως αδείας σε συνάρτηση με τις οικονομικές ανάγκες της αγοράς.

Άρθρο 11

1. Το πρόγραμμα δραστηριοτήτων του πρακτορείου ή υποκαταστήματος που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 περίπτωση γ) πρέπει να περιλαμβάνει τις ενδείξεις ή τα δικαιολογητικά που αφορούν:

α) τη φύση των κινδύνων τους οποίους η επιχείρηση προτίθεται να καλύπτει στο Κράτος υποδοχής· τους γενικούς και ειδικούς όρους των ασφαλιστηρίων συμβολαίων τα οποία προτίθεται να χρησιμοποιεί·

β) τα τιμολόγια που η επιχείρηση προτίθεται να εφαρμόζει για κάθε κατηγορία εργασιών·

γ) τις κατευθυντήριες αρχές ως προς την αντασφάλιση·

δ) την κατάσταση του περιθωρίου φερεγγυότητος της επιχειρήσεως, που αναφέρεται στα άρθρα 16 και 17·

▼M2

ε) τις προβλέψεις για έξοδα εγκαταστάσεως των διοικητικών υπηρεσιών και του δικτύου παραγωγής· τα οικονομικά μέσα που προορίζονται για την αντιμετώπισή τους και, εάν οι κίνδυνοι που θα καλυφθούν έχουν καταταχθεί υπό τον αριθ. 18 του σημείου Α του παραρτήματος, τα μέσα που διαθέτει η επιχείρηση για την παροχή της βοήθειας που έχει υποσχεθεί·

▼B

και, εκτός τούτων, για τις τρεις πρώτες εταιρικές χρήσεις:

στ) τις προβλέψεις τις σχετικές με τα έξοδα διαχειρίσεως·

ζ) τις προβλέψεις τις σχετικές με τα ασφάλιστρα ή τις εισφορές και τις ζημίες, λόγω των νέων δραστηριοτήτων·

η) την πιθανή ταμειακή κατάσταση του πρακτορείου ή υποκαταστήματος.

Οι ενδείξεις που αναφέρονται στις περιπτώσεις α και β δεν απαιτούνται αν πρόκειται για κινδύνους ταξινομημένους υπό τους αριθμούς 4, 5, 6, 7 και 12 του σημείου Α του παραρτήματος, ούτε και οι ενδείξεις που αναφέρονται στην περίπτωση β) αν πρόκειται για κινδύνους ταξινομημένους υπό τους αριθμούς 14 και 15 του σημείου Α του παραρτήματος. Οι ενδείξεις που αναφέρονται στις περιπτώσεις α) και β) δυνατόν να μην απαιτούνται αν πρόκειται για κινδύνους ταξινομημένους υπό τον αριθμό 11 του αυτού σημείου.

2. Το πρόγραμμα συνοδεύεται από τον ισολογισμό και τον λογαριασμό κερδών και ζημιών της επιχειρήσεως για κάθε μια από τις τρεις τελευταίες εταιρικές χρήσεις. Αν η επιχείρηση αριθμεί λιγότερες από τρεις εταιρικές χρήσεις, δεν υποχρεούται να τα υποβάλλει παρά μόνο για τις κλεισθείσες εταιρικές χρήσεις.

Όσον αφορά το Lloyd's, αντί της υποβολής του ισολογισμού και του λογαριασμού κερδών και ζημιών είναι υποχρεωτική η υποβολή των ετήσιων συνολικών λογαριασμών που αφορούν τις ασφαλιστικές εργασίες, συνοδευομένων από βεβαίωση ότι τα πιστοποιητικά των ελεγκτών παρεσχέθησαν για κάθε ασφαλιστή, αποδεικνύοντας ότι οι δημιουργηθείσες υποχρεώσεις από τις εργασίες αυτές καλύπτονται εξ ολοκλήρου από το ενεργητικό. Τα έγγραφα αυτά πρέπει να επιτρέπουν στις ελεγκτικές αρχές να έχουν μια συγκριτική άποψη για την κατάσταση φερεγγυότητος της ενώσεως.

3. Το πρόγραμμα αυτό συνοδευόμενο από τις παρατηρήσεις των αρχών των αρμοδίων για την χορήγηση της αδείας, διαβιβάζεται στις αρμόδιες αρχές του Κράτους της έδρας. Αυτές ανακοινώνουν τη γνώμη τους στις πρώτες εντός τριών μηνών από της ημέρας λήψεως των εγγράφων· μετά την πάροδο της προθεσμίας αυτής, η αιτηθείσα γνώμη των αρχών, θεωρείται θετική.

Άρθρο 12

Κάθε αρνητική απόφαση πρέπει να αιτιολογείται επακριβώς και να κοινοποιείται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση.

Κάθε Κράτος μέλος προβλέπει άσκηση ενδίκων μέσων κατά πάσης αρνητικής αποφάσεως.

Τα αυτά ένδικα μέσα προβλέπονται και για την περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές δεν αποφανθούν επί της αιτήσεως αδείας εντός έξη μηνών από της ημερομηνίας λήψεως.

Τμήμα Β: Όροι ασκήσεως δραστηριότητος

▼M2

Άρθρο 13

Τα κράτη μέλη εξακριβώνουν, σε στενή συνεργασία μεταξύ τους, την οικονομική κατάσταση των επιχειρήσεων στις οποίες έχει

▼M2

χορηγηθεί η άδεια. Στην περίπτωση που οι εν λόγω επιχειρήσεις διαθέτουν άδεια κάλυψης των κινδύνων που έχουν καταταχθεί υπό τον αριθ. 18 του σημείου Α του παραρτήματος, τα κράτη μέλη συνεργάζονται επίσης για να εξακριβώσουν τα μέσα που διαθέτουν οι επιχειρήσεις αυτές προκειμένου να φέρουν εις πέρας τις εργασίες βοήθειας που έχουν αναλάβει να πραγματοποιούν, εφόσον οι νομοθεσίες τους προβλέπουν έλεγχο των μέσων αυτών.

▼B

Άρθρο 14

Η ελεγκτική αρχή του Κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου ευρίσκεται η έδρα της επιχειρήσεως, οφείλει να εξακριβώσει την κατάσταση φερεγγυότητος της επιχειρήσεως αυτής για το σύνολο των δραστηριοτήτων της. Οι ελεγκτικές αρχές των άλλων Κρατών μελών υποχρεούνται να παρέχουν σ' αυτήν κάθε αναγκαία πληροφορία, ούτως ώστε να δυνηθεί να εξασφαλίσει τον έλεγχο αυτόν.

Άρθρο 15

1. Κάθε Κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου μια επιχείρηση ασκεί την δραστηριότητά της, επιβάλλει σ' αυτήν την σύσταση επαρκών τεχνικών αποθεματικών.

Το ύψος των αποθεματικών αυτών καθορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες που θεσπίζονται από το Κράτος ή, ελλείψει τέτοιων κανόνων, σύμφωνα με την πρακτική που ισχύει στο Κράτος αυτό.

2. Τα τεχνικά αποθεματικά πρέπει να καλύπτονται από αντίστοιχα στοιχεία ισοδύναμα του ενεργητικού και ευρισκόμενα σε κάθε Κράτος όπου δρα η επιχείρηση. Τα Κράτη μέλη δύνανται να παρέχουν ελαστικότερες ρυθμίσεις όσον αφορά την νομισματική αντιστοιχία και τον τόπο των στοιχείων ενεργητικού.

Λαμβανομένης υπ' όψη της ιδιαζούσης καταστάσεώς του, το Λουξεμβούργο δύναται, μέχρι να γίνει ο συντονισμός των νομοθεσιών περί εκκαθαρίσεως των επιχειρήσεων, να διατηρήσει το σύστημά του των εγγυήσεων, το σχετικό με τα τεχνικά αποθεματικά, που υφίστανται κατά την στιγμή της ενάρξεως της ισχύος της οδηγίας.

Η φύση των στοιχείων ενεργητικού και κατά περίπτωση τα όρια εντός των οποίων αυτά γίνονται δεκτά για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών, καθώς και οι κανόνες αποτιμήσεώς τους ορίζονται δια κανόνων του Κράτους όπου δρα η επιχείρηση.

3. Αν ένα Κράτος μέλος δέχεται να καλύπτονται τα τεχνικά αποθεματικά από απαιτήσεις κατά των αντασφαλιστών, τότε ορίζει και το αποδεκτό ποσοστό. Δεν δύναται στην περίπτωση αυτή, κατ' εξαίρεση των προβλεπομένων στην παράγραφο 2, να απαιτήσει να ευρίσκονται οι απαιτήσεις αυτές σε ορισμένο τόπο.

4. Η ελεγκτική αρχή του Κράτους μέλους, στην επικράτεια του οποίου ευρίσκεται η έδρα μιας επιχειρήσεως, φροντίζει ώστε ο ισολογισμός της επιχειρήσεως να εμφανίζει για τα τεχνικά αποθεματικά, στοιχεία ενεργητικού ισότιμα με τις αναληφθείσες υποχρεώσεις σε όλα τα Κράτη όπου αυτή ασκεί την δραστηριότητά της.

Άρθρο 16

1. Κάθε Κράτος μέλος επιβάλλει σε κάθε επιχείρηση που έχει την έδρα της στην επικράτειά του, την σύσταση ενός επαρκούς περιθωρίου φερεγγυότητος αναλόγου με το σύνολο των δραστηριοτήτων της.

Το περιθώριο φερεγγυότητος αντιστοιχεί στην περιουσία της επιχειρήσεως, ελεύθερη από κάθε προβλεπτό βάρος, αφαιρου-

▼B

μένων των άυλων περιουσιακών στοιχείων. Το περιθώριο φερεγγυότητος περιλαμβάνει ιδίως:

— το καταβεβλημένο εταιρικό κεφάλαιο ή, αν πρόκειται περί ενώσεων αλληλασφαλίσεως, το πραγματικό αρχικό κεφάλαιο·

— το ήμισυ του μη καταβληθέντος τμήματος του εταιρικού ή του αρχικού κεφαλαίου, εφ' όσον το καταβληθέν τμήμα ισοδυναμεί προς τα 25% του εταιρικού ή του αρχικού κεφαλαίου·

— τα νόμιμα και ελεύθερα αποθεματικά·

— την μεταφορά των κερδών·

— τις συμπληρωματικές εισφορές που οι ενώσεις αλληλασφαλίσεως και οι εταιρείες αλληλασφαλιστικής μορφής, με μεταβλητές εισφορές δύνανται να απαιτήσουν από τους εταίρους τους για τη συγκεκριμένη εταιρική χρήση, μέχρι του ημίσεος της διαφοράς μεταξύ των μεγίστων εισφορών και των πράγματι απαιτουμένων εισφορών· οι εισφορές αυτές δεν δύνανται να αντιπροσωπεύουν περισσότερο του 50% του περιθωρίου φερεγγυότητος·

— κατόπιν αιτιολογημένης αιτήσεως της επιχειρήσεως και σε περίπτωση συναινέσεως των ελεγκτικών αρχών των ενδιαφερομένων Κρατών μελών στα οποία η επιχείρηση ασκεί την δραστηριότητά της, τις υπεραξίες που προκύπτουν από την υποεκτίμηση στοιχείων του ενεργητικού και την υπερεκτίμηση στοιχείων του παθητικού, εφ' όσον τέτοιες υπεραξίες δεν έχουν εξαιρετικό χαρακτήρα.

Η υπερεκτίμηση των τεχνικών αποθεματικών υπολογίζεται βάσει του ύψους των που έχει υπολογισθεί από την επιχείρηση σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία· μέχρις ότου πραγματοποιηθεί ο μεταγενέστερος συντονισμός των τεχνικών αποθεματικών, δύναται να υπολογισθεί στο περιθώριο φερεγγυότητος μέχρι ποσοστού 20%, ένα ποσό ίσο προς το 75% της διαφοράς μεταξύ του ποσού του αποθεματικού για τρέχοντες κινδύνους, υπολογισθέντος κατ' αποκοπή από την επιχείρηση, με την εφαρμογή ενός ελαχίστου ποσοστού επί των ασφαλίστρων και του ποσού που θα είχε προκύψει αν το αποθεματικό υπελογίζετο συμβόλαιο προς συμβόλαιο, εφ' όσον η εθνική νομοθεσία παρέχει ευχέρεια επιλογής μεταξύ των δύο μεθόδων.

2. Το περιθώριο φερεγγυότητος καθορίζεται σε σχέση είτε με το ετήσιο ποσό των ασφαλίστρων ή των εισφορών, είτε με την μέση επιβάρυνση των ασφαλιστικών ζημιών των τριών τελευταίων εταιρικών χρήσεων· όταν οι επιχειρήσεις δεν ασκούν κυρίως παρά ένα ή περισσότερους των κλάδων θυέλλης, χαλάζης ή παγετού, λαμβάνονται υπ' όψη οι επτά τελευταίες εταιρικές χρήσεις ως περίοδος αναφοράς του μέσου όρου ασφαλιστικών ζημιών.

3. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 17, το ύψος του περιθωρίου φερεγγυότητος πρέπει να είναι ίσο προς το μεγαλύτερο από τα εξής δύο αποτελέσματα:

Πρώτο αποτέλεσμα (σε σχέση με τα ασφάλιστρα):

— αθροίζονται τα ασφάλιστρα ή οι εισφορές που κατεβλήθησαν για πρωτασφαλίσεις κατά την τελευταία εταιρική χρήση, για όλες τις εταιρικές χρήσεις συμπεριλαμβανομένων των παρεπόμενων δικαιωμάτων,

— προστίθεται σε αυτά το ποσό των αντασφαλίστρων που έγιναν δεκτά κατά τη τελευταία εταιρική χρήση,

— αφαιρείται από αυτό το συνολικό ποσό των ασφαλίστρων ή εισφορών που ακυρώθηκαν κατά τη τελευταία εταιρική χρήση, όπως επίσης και το συνολικό ποσό των φόρων και τελών που αναλογούν στα ασφάλιστρα ή τις εισφορές που περιέχονται στο άθροισμα.

Μετά την κατανομή του κατ' αυτόν τον τρόπο ευρισκόμενου ποσού σε δύο τμήματα, εκ των οποίων το πρώτο εκτείνεται μέχρι 10 εκατομμύρια λογιστικές μονάδες και το δεύτερο περιλαμβάνει το πλεόνασμα, τα δε τμήματα του 18% και του 16% υπολογίζονται αντιστοίχως επί των τμημάτων αυτών και προστίθενται.

▼B

Το πρώτο αποτέλεσμα ευρίσκεται δια πολλαπλασιασμού του κατ' αυτόν τον τρόπο υπολογιζόμενου ποσού επί το πηλίκον που προκύπτει από την κατά την τελευταία εταιρική χρήση υφιστάμενη σχέση μεταξύ του ποσού των σε βάρος της επιχειρήσεως παραμενουσών ασφαλιστικών ζημιών μετά την αντασφαλιστική εκχώρηση και του ποσού των ακαθαρίστων ασφαλιστικών ζημιών· η σχέση αυτή σε καμμία περίπτωση δύναται να είναι κατώτερη των 50%.

Δεύτερο αποτέλεσμα (σε σχέση με τις ασφαλιστικές ζημίες):

— αθροίζονται, χωρίς αφαίρεση των σε βάρος των εκδοχέων ή αντεκδοχέων ασφαλιστικών ζημιών, τα ποσά των ασφαλιστικών ζημιών που έχουν καταβληθεί για τις πρωτασφαλίσεις κατά την διάρκεια των περιόδων που αναφέρονται στην παράγραφο 2,

— σε αυτά προστίθενται τα ποσά των ασφαλιστικών ζημιών που έχουν καταβληθεί λόγω αποδοχής αντασφαλίσεων ή αντεκχωρήσεων κατά την διάρκεια των ιδίων αυτών περιόδων,

— επίσης προστίθεται το ποσό των προβλέψεων για πληρωμές ασφαλιστικών ζημιών που πραγματοποιήθησαν στο τέλος της τελευταίας εταιρικής χρήσεως, τόσο για τις πρωτασφαλίσεις, όσο και για τις αποδοχές αντασφαλίσεων,

— από αυτό, αφαιρείται το ποσό των απαιτήσεων που εισεπράχθησαν κατόπιν προσφυγής κατά την διάρκεια των περιόδων που αναφέρονται στην παράγραφο 2,

— από αυτό, αφαιρείται το ποσό των προβλέψεων ή κρατήσεων για πληρωμές ασφαλιστικών ζημιών, που πραγματοποιήθησαν κατά την έναρξη της δεύτερης εταιρικής χρήσεως της προηγουμένης της τελευταίας κλεισθείσης εταιρικής χρήσεως, τόσο για τις πρωτασφαλίσεις όσο και για αναληφθείσες αντασφαλίσεις.

Μετά την κατανομή του ενός τρίτου, ή του ενός εβδόμου, ανάλογα με την κατά την παράγραφο 2 περίοδο αναφοράς, του κατ' αυτόν τον τρόπο ευρεθέντος ποσού σε δύο τμήματα, από τα οποία το πρώτο εκτείνεται μέχρι 7 εκατομμύρια λογιστικές μονάδες και το δεύτερο περιλαμβάνει το πλεόνασμα, τα τμήματα των 26% υπολογίζονται αντιστοίχως επί των τμημάτων αυτών και προστίθενται.

Το δεύτερο αποτέλεσμα ευρίσκεται δια πολλαπλασιασμού του κατ' αυτόν τον τρόπο υπολογιζομένου ποσού επί το πηλίκον που προκύπτει από την κατά την τελευταία εταιρική χρήση υφισταμένη σχέση μεταξύ του ποσού των σε βάρος της επιχειρήσεως παραμενουσών ασφαλιστικών ζημιών· η σχέση αυτή, σε καμμία περίπτωση δύναται να είναι κατώτερη του 50%.

▼M2

Στην περίπτωση κινδύνων που έχουν καταταχθεί υπό τον αριθ. 18 του σημείου Α του παραρτήματος, το ποσό της καταβληθείσης ασφαλιστικής ζημίας, το οποίο χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του δεύτερου αποτελέσματος, είναι το κόστος που προκύπτει για την επιχείρηση από την επέμβαση της βοήθειας την οποία πραγματοποίησε. Το κόστος αυτό υπολογίζεται σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου η επιχείρηση έχει την έδρα της.

▼B

4. Τα τμήματα που εφαρμόζονται επί των μερών που αναφέρονται στην παράγραφο 3, μειώνονται στο ένα τρίτο προκειμένου για την ασφάλιση ασθενειών, που υπόκειται σε τεχνική διαχείριση παραπλήσια προς εκείνη του κλάδου ζωής, αν:

— τα εισπραχθέντα ασφάλιστρα υπολογίζονται βάσει πινάκων θνησιμότητος σύμφωνα με τις μαθηματικές μεθόδους που εφαρμόζονται στον τομέα της ασφαλίσεως,

— συνιστάται αποθεματικό γήρατος,

— εισπράττεται συμπληρωματικό ασφάλιστρο για την σύσταση ενός περιθωρίου ασφαλείας κατάλληλου ύψους,

▼B

— ο ασφαλιστής δύναται να καταγγείλει την σύμβαση μόνο προ της λήξεως του τρίτου έτους της ασφαλίσεως το αργότερο,

— το ασφαλιστήριο προβλέπει την δυνατότητα αυξήσεως των ασφαλίστρων ή μειώσεως των παροχών ακόμη και για τις τρέχουσες συμβάσεις.

5. Στην περίπτωση Lloyd's, όπου ο υπολογισμός του πρώτου αποτελέσματος σε σχέση με τα ασφάλιστρα, που αναφέρεται στην παράγραφο 3, γίνεται βάσει των καθαρών ασφαλίστρων, αυτά πολλαπλασιάζονται επί ένα ποσοστό κατ' αποκοπή, του οποίου το ύψος καθορίζεται ετησίως από την ελεγκτική επιτροπή της έδρας. Αυτό το κατ' αποκοπή ποσοστό πρέπει να υπολογίζεται βάσει των πλέον πρόσφατων στατιστικών στοιχείων που αφορούν ιδίως τις καταβληθείσες προμήθειες.

Τα στοιχεία αυτά, όπως και ο υπολογισμός που έχει πραγματοποιηθεί κοινοποιούνται στις ελεγκτικές αρχές των Κρατών όπου είναι εγκατεστημένο το Lloyd's.

Άρθρο 17

1. Το ένα τρίτο του περιθωρίου φερεγγυότητος συνιστά το κεφάλαιο εγγυήσεως.

2. α) Το κεφάλαιο εγγυήσεως δεν δύναται να είναι κατώτερο των:

— 400 000 λογιστικών μονάδων, αν πρόκειται για κινδύνους ή μέρος των κινδύνων που περιλαμβάνονται σε έναν από τους κλάδους που είναι ταξινομημένοι στο σημείο Α του παραρτήματος υπό τους αριθμούς 10, 11, 12, 13, 14 και 15,

▼M2

— 300 000 ECU, αν πρόκειται για κινδύνους ή μέρος των κινδύνων που περιλαμβάνονται σε έναν από τους κλάδους που έχουν καταταχθεί στο σημείο Α του παραρτήματος υπό τους αριθμούς 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 16 και 18,

▼B

— 200 000 λογιστικών μονάδων αν πρόκειται για κινδύνους ή μέρος των κινδύνων που περιλαμβάνονται σε έναν από τους κλάδους, που είναι ταξινομημένοι στο σημείο Α του παραρτήματος υπό τους αριθμούς 9 και 17·

β) Αν η δραστηριότης της επιχειρήσεως εκτείνεται σε περισσότερους κλάδους ή σε περισσότερους κινδύνους, λαμβάνεται υπ' όψη μόνον ο κλάδος ή ο κίνδυνος για τον οποίο απαιτείται το υψηλότερο ποσό·

γ) Κάθε Κράτος μέλος δύναται να προβλέπει την μείωση κατά ένα τέταρτο του ελαχίστου κεφαλαίου εγγυήσεως για τις ενώσεις αλληλασφαλίσεως και τις εταιρίες αλληλασφαλιστικής μορφής.

Άρθρο 18

1. Τα Κράτη μέλη δεν θεσπίζουν κανένα κανόνα σχετικά με την επιλογή των στοιχείων ενεργητικού που υπερβαίνουν τα αντιπροσωπεύοντα τα τεχνικά αποθεματικά που αναφέρονται στο άρθρο 15.

2. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 15 παράγραφος 2, του άρθρου 20 παράγραφοι 1 και 3 και του άρθρου 22 παράγραφος 1 τελευταίο εδάφιο, τα Κράτη μέλη δεν περιορίζουν την ελευθέρα διάθεση των κινητών ή ακινήτων στοιχείων ενεργητικού που αποτελούν μέρος της περιουσίας των επιχειρήσεων που έχουν λάβει την νόμιμη άδεια.

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δύναται, μέχρι του μεταγενέστερου συντονισμού των όρων αναλήψεως και ασκήσεως δραστηριότητος της ασφαλίσεως ζωής, να διατηρήσει όσον αφορά τις ασφαλίσεις ασθενειών κατά την έννοια του άρθρου 16 παράγραφος 4, τους περιορισμούς που έχει θέσει

▼B

στην ελευθέρα διάθεση των στοιχείων ενεργητικού, κατά το μέτρο που η ελευθέρα διάθεση των στοιχείων ενεργητικού που καλύπτουν τα μαθηματικά αποθεματικά εξαρτάται από την συναίνεση «Treuhänder».

Το Βασίλειο της Δανίας δύναται, μέχρι του μεταγενέστερου συντονισμού, να διατηρήσει τις νομοθετικές διατάξεις που επιβάλλουν περιορισμούς στην ελευθέρα διάθεση των στοιχείων ενεργητικού που συνεστήθησαν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις για την κάλυψη των συντάξεων που οφείλονται λόγω υποχρεωτικής ασφαλίσεως των ατυχημάτων εργασίας.

3. Οι διατάξεις αυτές δεν αποτελούν εμπόδιο στα μέτρα τα οποία τα Κράτη μέλη, σεβόμενα τη ρύθμιση των Κρατών όπου δρα η επιχείρηση που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 2 και διαφυλάσσοντας τα συμφέροντα των ασφαλίσεων, έχουν την εξουσία να λαμβάνουν ως ιδιοκτήτες ή εταίροι των εν λόγω επιχειρήσεων.

▼M2

Άρθρο 19

1. Κάθε κράτος μέλος επιβάλλει στις επιχειρήσεις που εδρεύουν στο έδαφός του, την ετήσια υποβολή απολογισμού όλων των εργασιών τους, της οικονομικής κατάστασής τους, της φερεγγυότητάς τους και, όσον αφορά την κάλυψη των κινδύνων που έχουν καταταχθεί υπό τον αριθμό 18 του σημείου Α του παραρτήματος, των άλλων μέσων που διαθέτουν για να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους, εφόσον η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους προβλέπει έλεγχο των μέσων αυτών.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις που ασκούν δραστηριότητά τους στο έδαφός τους την περιοδική υποβολή εγγράφων τα οποία είναι απαραίτητα για την άσκηση του ελέγχου, καθώς και στατιστικά στοιχεία και, όσον αφορά την κάλυψη των κινδύνων που έχουν καταταχθεί υπό τον αριθμό 18 του σημείου Α του παραρτήματος, τον προσδιορισμό των μέσων τα οποία διαθέτουν για να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους, εφόσον οι νομοθεσίες τους προβλέπουν έλεγχο των μέσων αυτών. Οι αρμόδιες ελεγκτικές αρχές διαβιβάζουν αμοιβαίως τα έγγραφα και χρήσιμες πληροφορίες για την άσκηση του ελέγχου.

▼B

Άρθρο 20

1. Αν μια επιχείρηση δεν συμμορφώνεται με τις διατάξεις που προβλέπονται στο άρθρο 15, η ελεγκτική αρχή του Κράτους στο οποίο αυτή ασκεί την δραστηριότητά της δύναται να απαγορεύει την ελευθέρα διάθεση των στοιχείων ενεργητικού που ευρίσκονται στο Κράτος αυτό, αφού ειδοποιήσει περί της προθέσεώς της αυτής τις ελεγκτικές αρχές του Κράτους της έδρας.

2. Για την ανασυγκρότηση της οικονομικής καταστάσεως μιας επιχειρήσεως της οποίας το περιθώριο φερεγγυότητος δεν φθάνει πλέον το ελάχιστο όριο που ορίζεται στο άρθρο 16 παράγραφος 3, η ελεγκτική αρχή του Κράτους της έδρας απαιτεί ένα σχέδιο ανασυγκροτήσεως, το οποίο υπόκειται στην έγκρισή της.

3. Αν το περιθώριο φερεγγυότητος δεν φθάνει πλέον το ύψος του εγγυητικού κεφαλαίου που ορίζεται στο άρθρο 17, η ελεγκτική αρχή του Κράτους της έδρας απαιτεί από την επιχείρηση ένα βραχυπρόθεσμο σχέδιο χρηματοδοτήσεως το οποίο υπόκειται στην έγκρισή της.

Επίσης δύναται να περιορίσει ή να απαγορεύσει την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων ενεργητικού της επιχειρήσεως. Ειδοποιεί σχετικά τις αρχές των Κρατών μελών στην επικράτεια των οποίων η επιχείρηση αυτή έχει τύχει επίσης αδείας, και οι οποίες κατόπιν αιτήσεώς της λαμβάνουν τα αυτά μέτρα.

▼B

4. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 3, οι αρμόδιες ελεγκτικές αρχές δύνανται να λάβουν επί πλέον κάθε κατάλληλο μέτρο για την προστασία των συμφερόντων των ασφαλισμένων.

5. Οι ελεγκτικές αρχές των Κρατών μελών, στην επικράτεια των οποίων η εν λόγω επιχείρηση έτυχε επίσης αδείας, συνεργάζονται για την εκτέλεση των μέτρων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 μέχρι 4.

Άρθρο 21

1. Κάθε Κράτος μέλος επιτρέπει στις επιχειρήσεις που έχουν τύχει αδείας να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των ασφαλιστικών συμβάσεών τους αν ο εκδοχεύς κατέχει, λαμβανόμενης υπ' όψη της μεταβιβάσεως, το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητος.

Οι ενδιαφερόμενες ελεγκτικές αρχές συνεννοούνται μεταξύ τους πριν εγκρίνουν την μεταβίβαση αυτή.

2. Αφού εγκριθεί από την αρμόδια ελεγκτική αρχή, η μεταβίβαση αυτή αντιτάσσεται αυτοδικαίως κατά των ενδιαφερομένων ασφαλισμένων.

Τμήμα Γ: Ανάκληση αδείας

Άρθρο 22

1. Η άδεια που εδόθη από την αρμόδια αρχή του Κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου ευρίσκεται η έδρα, δύναται να ανακληθεί από την αρχή αυτή εφ' όσον η επιχείρηση:

α) δεν πληροί πλέον τους όρους αναλήψεως της δραστηριότητος·

β) δεν κατορθώνει εμπροθέσμως να λάβει τα μέτρα που προβλέπονται στο σχέδιο ανασυγκροτήσεως ή στο σχέδιο χρηματοδοτήσεως που αναφέρεται στο άρθρο 20·

γ) αθετεί σοβαρώς τις υποχρεώσεις που της επιβάλλονται δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας.

Σε περίπτωση ανακλήσεως της αδείας, η ελεγκτική αρχή του Κράτους της έδρας πληροφορεί περί τούτου τις ελεγκτικές αρχές των Κρατών μελών τα οποία παρέσχον άδεια στην επιχείρηση. Οι αρχές αυτές οφείλουν να προβούν επίσης σε ανάκληση της αδείας τους. Η ελεγκτική αρχή του Κράτους της έδρας λαμβάνει με την συνδρομή των αρχών αυτών, κάθε κατάλληλο μέτρο για την διαφύλαξη των συμφερόντων των ασφαλισμένων, και περιορίζει ιδίως την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων ενεργητικού της επιχειρήσεως κατ' εφαρμογή του άρθρου 20 παράγραφος 1 και παράγραφος 3 εδάφιο δεύτερο.

2. Η άδεια που δίδεται στα πρακτορεία ή τα υποκαταστήματα επιχειρήσεων που έχουν την έδρα τους σε ένα άλλο Κράτος μέλος δύναται να ανακληθεί εφ' όσον το πρακτορείο ή το υποκατάστημα:

α) δεν πληροί πλέον τους όρους αναλήψεως της δραστηριότητος.

β) αθετεί σοβαρώς τις υποχρεώσεις που του επιβάλλει η νομοθεσία του Κράτους όπου ασκεί την δραστηριότητά του, ιδίως όσον αφορά την σύσταση των τεχνικών αποθεματικών που ορίζονται στο άρθρο 15.

Πριν προβούν στην ανάκληση της αδείας, οι ελεγκτικές αρχές των Κρατών ασκήσεως, συμβουλεύονται την ελεγκτική αρχή της έδρας της επιχειρήσεως. Αν αυτές κρίνουν ότι πρέπει να αναστείλουν την δραστηριότητα αυτών των πρακτορείων ή υποκαταστημάτων προ του πέρατος των διαβουλεύσεων αυτών, πληροφορούν αμέσως περί αυτού την ίδια αρχή.

3. Κάθε απόφαση ανακλήσεως της αδείας ή αναστολής της δραστηριότητος πρέπει να είναι επακριβώς αιτιολογημένη, και να κοινοποιείται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση.

▼B

Κάθε Κράτος μέλος προβλέπει άσκηση ενδίκων μέσων κατά των αποφάσεων ανακλήσεως ή αναστολής.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

Κανόνες εφαρμοζόμενοι στα πρακτορεία ή υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα στο εσωτερικό της Κοινότητος και υπάγονται σε επιχειρήσεις η έδρα των οποίων ευρίσκεται εκτός της Κοινότητος

Άρθρο 23

1. Κάθε Κράτος μέλος εξαρτά από διοικητική άδεια την ανάληψη στην επικράτειά του της δραστηριότητος που αναφέρεται στο άρθρο 1, για κάθε επιχείρηση της οποίας η έδρα ευρίσκεται εκτός της Κοινότητος.

2. Το Κράτος μέλος δύναται να παράσχει την άδεια εφ' όσον η επιχείρηση πληροί τουλάχιστον τους κάτωθι όρους:

α) της έχει επιτραπεί να ασκεί τις ασφαλιστικές εργασίες, δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας στην οποία υπάγεται·

β) ιδρύει ένα πρακτορείο ή υποκατάστημα στην επικράτεια αυτού του Κράτους μέλους·

γ) αναλαμβάνει την υποχρέωση να εγκαθιδρύσει στην έδρα του πρακτορείου ή υποκαταστήματος ένα λογιστήριο κατάλληλο για την δραστηριότητα που ασκεί σε αυτήν, όπως επίσης και να τηρεί όλα τα έγγραφα τα σχετικά με τις εργασίες με τις οποίες ασχολείται·

δ) διορίζει αντιπρόσωπο, ο οποίος πρέπει να τύχει αποδοχής από την αρμόδια αρχή·

ε) διαθέτει στο Κράτος στο οποίο δρα η επιχείρηση στοιχεία ενεργητικού ενός ποσού τουλάχιστον ίσου προς το ήμισυ του ελαχίστου ορίου που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2 για το κεφάλαιο εγγυήσεως και καταθέτει το τέταρτο του ελαχίστου αυτού ορίου ως εγγύηση·

στ) αναλαμβάνει την υποχρέωση να κατέχει ένα περιθώριο φερεγγυότητος σύμφωνα με το άρθρο 25·

ζ) υποβάλλει πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφοι 1 και 2.

Άρθρο 24

Τα Κράτη μέλη επιβάλλουν στις επιχειρήσεις την υποχρέωση συστάσεως επαρκών τεχνικών αποθεματικών που να αντιστοιχούν στις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει στην επικράτειά τους· μεριμνούν ώστε να συγκροτηθούν από το πρακτορείο ή υποκατάστημα στοιχεία του ενεργητικού αντίστοιχα των τεχνικών αποθεματικών ισότιμα και νομισματικώς αντιστοιχισμένα, κατά το μέτρο που ορίζεται από το Κράτος.

Η νομοθεσία των Κρατών μελών εφαρμόζεται για τον υπολογισμό των τεχνικών αποθεματικών, για τον καθορισμό των κατηγοριών επενδύσεως και την αποτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού.

Το ενδιαφερόμενο Κράτος μέλος απαιτεί τα στοιχεία ενεργητικού που αποτελούν το αντίστοιχο των τεχνικών αποθεματικών να ευρίσκονται στην επικράτειά του. Το άρθρο 15 παράγραφος 3 εφαρμόζεται.

Άρθρο 25

1. Κάθε Κράτος μέλος επιβάλλει στα πρακτορεία ή υποκαταστήματα που ιδρύονται στην επικράτειά του να διαθέτουν ένα περιθώριο φερεγγυότητος συνιστάμενο από στοιχεία ενεργητικού ελεύθερα από κάθε προβλεπτό βάρος, αφαιρουμένων των άϋλων περιουσιακών στοιχείων. Το περιθώριο υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3. Για τον υπολογισμό του

▼B

περιθωρίου αυτού λαμβάνονται υπ' όψη μόνο τα ασφάλιστρα ή οι εισφορές και οι αποζημιώσεις που προκύπτουν από τις εργασίες που έχουν πραγματοποιηθεί από το πρακτορείο ή το υποκατάστημα.

2. Το ένα τρίτο του περιθωρίου φερεγγυότητος συνιστά το κεφάλαιο εγγυήσεως. Αυτό το κεφάλαιο εγγυήσεως δεν δύναται να είναι κατώτερο του ημίσεος του ελαχίστου ορίου που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2. Η αρχική εγγύηση που κατατίθεται σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 2 περίπτωση ε), συνυπολογίζεται σε αυτό.

3. Τα στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν το περιθώριο φερεγγυότητος πρέπει να ευρίσκονται στο εσωτερικό του Κράτους όπου δρα η επιχείρηση μέχρι του ποσού του κεφαλαίου εγγυήσεως και για το πλεόνασμα στο εσωτερικό της Κοινότητος.

▼M2

Άρθρο 26

1. Οι επιχειρήσεις οι οποίες έχουν ζητήσει ή λάβει άδεια από περισσότερα του ενός κράτη μέλη, μπορούν να ζητήσουν τα εξής ευεργετήματα, τα οποία μόνο από κοινού μπορούν να χορηγηθούν:

α) να υπολογίζεται το περιθώριο φερεγγυότητας που αναφέρει το άρθρο 25 σε συνάρτηση με τη συνολική δραστηριότητα που ασκούν στο εσωτερικό της Κοινότητας· στην περίπτωση αυτή, οι εργασίες που πραγματοποιήθηκαν από το σύνολο των πρακτορείων ή την υποκαταστημάτων τα οποία είναι εγκατεστημένα στο εσωτερικό της Κοινότητας, είναι οι μόνες που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό αυτό·

β) να κατατίθεται η εγγύηση που προβλέπεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο ε) σε ένα μόνο από αυτά τα κράτη·

γ) να ευρίσκονται τα στοιχεία ενεργητικού που αποτελούν το αντιστάθμισμα του κεφαλαίου εγγύησης σε ένα οποιοδήποτε από τα κράτη μέλη όπου οι επιχειρήσεις αυτές ασκούν τη δραστηριότητά τους.

2. Η αίτηση χορήγησης των ευεργετημάτων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 υποβάλλεται στις αρμόδιες αρχές όλων των κρατών μελών, από τα οποία η προαναφερόμενη επιχείρηση έχει ζητήσει ή λάβει την άδεια. Στην αίτηση αυτή πρέπει να αναφέρεται η αρχή που είναι επιφορτισμένη να εξακριβώνει στο μέλλον τη φερεγγυότητα των πρακτορείων ή υποκαταστημάτων που είναι εγκατεστημένα μέσα στην Κοινότητα για το σύνολο των εργασιών τους. Η επιλογή της αρχής από την επιχείρηση πρέπει να αιτιολογείται. Η εγγύηση κατατίθεται στο αντίστοιχο κράτος μέλος.

3. Τα ευεργετήματα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 είναι δυνατόν να παραχωρηθούν μόνο με τη συμφωνία των αρμοδίων αρχών όλων των κρατών μελών στα οποία έχει υποβληθεί η αίτηση. Παράγουν αποτελέσματα από την ημερομηνία κατά την οποία η επιλεγείσα ελεγκτική αρχή ανέλαβε την υποχρέωση, απέναντι στις άλλες ελεκγκτικές αρχές, να εξακριβώσει τη φερεγγυότητα των πρακτορείων ή υποκαταστημάτων που είναι εγκατεστημένα εντός της Κοινότητας για το σύνολο των εργασιών τους.

Η επιλεγείσα ελεγκτική αρχή λαμβάνει από τα άλλα κράτη μέλη τις αναγκαίες πληροφορίες για την εξακρίβωση της συνολικής φερεγγυότητας των πρακτορείων και υποκαταστημάτων που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός τους.

4. Κατόπιν πρωτοβουλίας ενός ή περισσοτέρων ενδιαφερομένων κρατών μελών, τα ευεργετήματα που χορηγούνται δυνάμει του παρόντος άρθρου είναι δυνατόν καταργηθούν ταυτόχρονα από όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

▼B

Άρθρο 27

Τα άρθρα 19 και 20 εφαρμόζονται επίσης για τα πρακτορεία και υποκαταστήματα των επιχειρήσεων που αναφέρονται στον παρόντα τίτλο.

▼M2

Για την εφαρμογή του άρθρου 20, στην περίπτωση μιας επιχείρησης που απολαύει των ευεργετημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 26 παράγραφος 1, η αρχή που είναι επιφορτισμένη με την εξακρίβωση της φερεγγυότητας των πρακτορείων ή υποκαταστημάτων που είναι εγκατεστημένα εντός της Κοινότητας για το σύνολο των εργασιών τους, εξομοιώνεται με την αρχή του κράτους στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται η έδρα της κοινοτικής επιχείρησης.

▼B

Άρθρο 28

Σε περίπτωση ανακλήσεως της αδείας από την αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 2, αυτή πληροφορεί σχετικά τις ελεγκτικές αρχές των άλλων Κρατών μελών όπου η επιχείρηση ασκεί την δραστηριότητά της και οι τελευταίες λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα. Αν η ανακλητική απόφαση έχει ως αιτιολογία την ανεπάρκεια της συνολικής φερεγγυότητος όπως αυτή καθορίζεται στη συμφωνία που αναφέρεται στο άρθρο 26, τα Κράτη μέλη που μετέχουν σε αυτή προβαίνουν επίσης στην ανάκληση της αδείας τους.

Άρθρο 29

Η Κοινότης δύναται, σε συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με την συνθήκη με μια ή περισσότερες τρίτες χώρες, να συνομολογήσει την εφαρμογή διατάξεων διαφορετικών από αυτές που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο, με σκοπό να εξασφαλίσει υπό τον όρο της αμοιβαιότητος, μια επαρκή προστασία των ασφαλισμένων των Κρατών μελών.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Μεταβατικές και άλλες διατάξεις

Άρθρο 30

1. Τα Κράτη μέλη χορηγούν σε επιχειρήσεις που αναφέρονται στον τίτλο II και που κατά τον χρόνο της ενάρξεως της ισχύος των μέτρων εκτελέσεως της οδηγίας ασκούν στην επικράτειά τους ένα ή περισσοτέρους των κλάδων που αναφέρονται στο πρώτο άρθρο, προθεσμία πέντε ετών από της κοινοποιήσεως της οδηγίας για να συμμορφωθούν προς τους όρους των άρθρων 16 και 17.

2. Τα Κράτη μέλη:

α) δύνανται να χορηγήσουν στις επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και που, μετά την πάροδο της προθεσμίας των πέντε ετών, δεν έχουν συστήσει εξ ολοκλήρου το περιθώριο φερεγγυότητος, μια συμπληρωματική προθεσμία που δεν δύναται να υπερβεί τα δύο έτη, υπό τον όρο ότι, σύμφωνα με το άρθρο 20, υπέβαλαν προς έγκριση στην ελεγκτική αρχή τα μέτρα που προτίθενται να λάβουν για την σύστασή του.

β) δύνανται να απαλλάξουν τις επιχειρήσεις οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 1 και οι οποίες μετά την πάροδο της προθεσμίας των πέντε ετών, δεν επιτυγχάνουν μια ετήσια είσπραξη ασφαλίστρων ή εισφορών ίση προς το εξαπλάσιο του ελαχίστου ορίου του κεφαλαίου εγγυήσεως που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2, από την υποχρέωση να συγκροτήσουν το κεφάλαιο αυτό προ του τέλους της εταιρικής χρήσεως κατά το οποίο τα ασφάλιστρα ή οι εισφορές θα φθάσουν το εξαπλάσιο αυτού του κεφαλαίου εγγυήσεως. Εν

▼B

όψει των αποτελεσμάτων της εξετάσεως που προβλέπεται στο άρθρο 33, το Συμβούλιο, προτάσει της Επιτροπής, αποφασίζει ομοφώνως, πότε τα Κράτη μέλη οφείλουν να καταργήσουν την απαλλαγή αυτή.

3. Οι επιχειρήσεις που επιθυμούν να επεκτείνουν την δραστηριότητά τους κατά την έννοια του άρθρου 8 παράγραφος 2 ή του άρθρου 10, δύνανται να το πραγματοποιήσουν μόνον αν συμμορφωθούν αμέσως προς τους κανόνες της οδηγίας. Οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 περίπτωση β) και που, στο εσωτερικό της επικράτειας επεκτείνουν την δραστηριότητά τους σε άλλους κλάδους ή σε άλλα τμήματα της επικράτειας αυτής, δύνανται να απαλλαγούν για ένα διάστημα δέκα ετών από της κοινοποιήσεως της οδηγίας, από την υποχρέωση συγκροτήσεως του ελαχίστου ορίου κεφαλαίου εγγυήσεως που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2.

4. Οι επιχειρήσεις που έχουν μορφή διάφορη από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 8 δύνανται να συνεχίσουν επί τρία έτη, από της κοινοποιήσεως της οδηγίας, την άσκηση της τρέχουσας δραστηριότητός τους υπό την νομική μορφή που έχουν κατά την στιγμή της κοινοποιήσεως αυτής. Οι επιχειρήσεις που έχουν ιδρυθεί στο Ηνωμένο Βασίλειο «by royal charter» ή «by private act» ή «by special public act» δύναται να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους με την σημερινή μορφή τους άνευ χρονικού περιορισμού.

Οι επιχειρήσεις οι οποίες στο Βέλγιο συνάπτουν, σύμφωνα με τους εταιρικούς τους σκοπούς, τα υποθηκικά δάνεια δια μεσολαβήσεως, ή ασκούν εργασίες αποταμιεύσεως σύμφωνα με τον αριθ. 4 του άρθρου 15 των διατάξεων των σχετικών με τον έλεγχο των ιδιωτικών ταμιευτηρίων, όπως εσυντονίσθησαν από το βασιλικό διάταγμα της 23ης Ιουνίου 1967, δύνανται να συνεχίσουν τις δραστηριότητες αυτές επί τρία έτη από της κοινοποιήσεως της οδηγίας.

Τα ενδιαφερόμενα Κράτη μέλη συντάσσουν τον πίνακα των επιχειρήσεων αυτών και τον ανακοινώνουν στα άλλα Κράτη μέλη καθώς επίσης και στην Επιτροπή.

5. Κατόπιν αιτήσεως των επιχειρήσεων που ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις των άρθρων 15, 16 και 17, τα Κράτη μέλη καταργούν τα περιοριστικά μέτρα όπως τις υποθήκες, καταθέσεις ή εγγυήσεις που συνιστώνται δυνάμει της ισχυούσης ρυθμίσεως.

Άρθρο 31

Τα Κράτη μέλη χορηγούν στα πρακτορεία και υποκαταστήματα τα οποία αναφέρονται στον Τίτλο ΙΙΙ και τα οποία, κατά την στιγμή της ενάρξεως της ισχύος των μέτρων εκτελέσεως της οδηγίας, ασκούν ένα ή περισσοτέρους κλάδους που αναφέρονται στο πρώτο άρθρο και δεν επεκτείνουν την δραστηριότητά τους κατά την έννοια του άρθρου 10 παράγραφος 2, μια προθεσμία πέντε ετών κατ' ανώτατο όριο από της κοινοποιήσεως της οδηγίας, για να συμμορφωθούν προς τους όρους του άρθρου 25.

Άρθρο 32

Κατά την διάρκεια μιας περιόδου που λήγει από της θέσεως σε ισχύ συμφωνίας συναφθείσης σύμφωνα με το άρθρο 29 με μια τρίτη χώρα και το αργότερο μετά την πάροδο μιας προθεσμίας τεσσάρων ετών από της κοινοποιήσεως της οδηγίας, κάθε Κράτος μέλος δύναται να διατηρεί προς όφελος των επιχειρήσεων του Κράτους αυτού που είναι εγκατεστημένες στην επικράτειά του, το καθεστώς που εφαρμόζεται σε αυτές την 1η Ιανουαρίου 1973 όσον αφορά την νομισματική αντιστοιχία των σε ξένα νομίσματα υποχρεώσεων και τον τόπο των τεχνικών αποθεματικών, υπό τον όρο να πληροφορήσει σχετικά τα άλλα Κράτη μέλη και την Επιτροπή και να μην υπερβεί τα όρια των ευνοϊκοτέρων ρυθμίσεων που παρέχονται δυνάμει του άρθρου 15

▼B

παράγραφος 2 στις επιχειρήσεις Κρατών μελών που είναι εγκατεστημένες στην επικράτειά του.

ΤΙΤΛΟΣ V

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 33

Η Επιτροπή και οι αρμόδιες αρχές των Κρατών μελών συνεργάζονται στενά με σκοπό την διευκόλυνση του ελέγχου της πρωτασφαλίσεως στο εσωτερικό της Κοινότητος και την εξέταση των δυσκολιών που θα ηδύνατο να προκύψουν κατά την εφαρμογή της οδηγίας.

Άρθρο 34

1. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο, εντός έξη ετών από της κοινοποιήσεως της οδηγίας, μια έκθεση επί των επιπτώσεων των οικονομικών εχεγγύων που καθορίζονται από την οδηγία επί της καταστάσεως των ασφαλιστικών αγορών των Κρατών μελών.

2. Αν είναι αναγκαίο, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο ενδιαμέσους εκθέσεις προ του τέλους της μεταβατικής περιόδου που προβλέπεται στο άρθρο 30 παράγραφος 1.

Άρθρο 35

Τα Κράτη μέλη τροποποιούν τις εθνικές διατάξεις τους σύμφωνα με την οδηγία εντός δέκα οκτώ μηνών από της κοινοποιήσεώς της και πληροφορούν αμέσως περί τούτου την Επιτροπή.

Οι κατ' αυτόν τον τρόπο τροποποιηθείσες διατάξεις εφαρμόζονται, υπό την επιφύλαξη των άρθρων 30, 31 και 32, εντός τριάντα μηνών από της κοινοποιήσεως αυτής.

Άρθρο 36

Από της κοινοποιήσεως της οδηγίας, τα Κράτη μέλη μεριμνούν να ανακοινώσουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων που θεσπίζουν στον τομέα που καλύπτεται από την οδηγία.

Άρθρο 37

Το παράρτημα αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσης οδηγίας.

Άρθρο 38

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα Κράτη μέλη.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

A. **Ταξινόμηση των κινδύνων κατά κλάδους:**

1. *Ατυχήματα* (συμπεριλαμβανομένων των εργατικών ατυχημάτων και των επαγγελματικών ασθενειών)

   — παροχές κατ' αποκοπή,
   — περιοδικές παροχές αποζημιώσεων,
   — συνδυασμοί των ανωτέρω,
   — μεταφερόμενα πρόσωπα.

2. *Ασθένειες*

   — παροχές κατ' αποκοπή,
   — περιοδικές παροχές αποζημιώσεων,
   — συνδυασμοί των ανωτέρω.

3. *Χερσαία οχήματα* (εκτός σιδηροδρομικών)

   Κάθε ζημία την οποία υφίστανται:

   — αυτοκίνητα χερσαία οχήματα,
   — χερσαία οχήματα μη αυτοκίνητα.

4. *Σιδηροδρομικά οχήματα*

   Κάθε ζημία την οποία υφίστανται τα σιδηροδρομικά οχήματα.

5. *Αεροσκάφη*

   Κάθε ζημία την οποία υφίστανται τα αεροσκάφη.

6. *Πλοία (θαλάσσια, λιμναία, και ποτάμια σκάφη)*

   Κάθε ζημία την οποία υφίστανται:

   — ποτάμια σκάφη,
   — λιμναία σκάφη,
   — θαλάσσια σκάφη.

7. *Μεταφερόμενα εμπορεύματα* (συμπεριλαμβανομένων των εμπορευμάτων, αποσκευών και κάθε άλλου αγαθού)

   Κάθε ζημία την οποία υφίστανται τα μεταφερόμενα εμπορεύματα ή αποσκευές, οποιοδήποτε και αν είναι το μεταφορικό μέσο.

8. *Πυρκαϊά και στοιχεία της φύσεως*

   Κάθε ζημία την οποία υφίστανται τα αγαθά (εκτός των αγαθών των περιλαμβανομένων στους κλάδους 3, 4, 5, 6 και 7) όταν προξενείται από:

   — πυρκαϊά,
   — έκρηξη,
   — θύελλα,
   — στοιχεία της φύσεως άλλα εκτός θυέλλης,
   — πυρηνική ενέργεια,
   — καθίζηση του εδάφους.

9. *Λοιπές ζημίες αγαθών*

   Κάθε ζημία την οποία υφίστανται τα αγαθά (εκτός των αγαθών των περιλαμβανομένων στους κλάδους 3, 4, 5, 6 και 7), όταν η ζημία αυτή προξενείται από χαλάζι ή παγετό, καθώς και από κάθε συμβάν, όπως λ.χ. η κλοπή, εκτός των περιλαμβανομένων στον αριθμό 8.

10. *Αστική ευθύνη από χερσαία αυτοκίνητα οχήματα*

    Κάθε ευθύνη που προκύπτει από την χρήση χερσαίων αυτοκινήτων οχημάτων (συμπεριλαμβανομένης και της ευθύνης του μεταφορέως).

▼B

11. *Αστική ευθύνη από αεροσκάφη*

Κάθε ευθύνη που προκύπτει από την χρήση αεροσκαφών (συμπεριλαμβανομένης και της ευθύνης του μεταφορέως).

12. *Αστική ευθύνη από θαλάσσια, λιμναία και ποτάμια σκάφη*

Κάθε ευθύνη που προκύπτει από την χρήση ποταμίων, λιμναίων και θαλασσίων σκαφών (συμπεριλαμβανομένης και της ευθύνης του μεταφορέως).

13. *Γενική αστική ευθύνη*

Κάθε ευθύνη εκτός των αναφερομένων στους αριθμούς 10, 11 και 12.

14. *Πιστώσεις*

— μη φερεγγυότης,
— εξαγωγικές πιστώσεις,
— πωλήσεις με δόσεις,
— ενυπόθηκες πιστώσεις,
— αγροτικές πιστώσεις.

15. *Εγγυήσεις*

— άμεση εγγύηση,
— έμμεση εγγύηση.

16. *Διάφορες χρηματικές απώλειες*

— κίνδυνοι απωλείας επαγγελματικής απασχολήσεως,
— μη επάρκεια εισπράξεων (γενική),
— κακοκαιρία,
— απώλειες κερδών,
— τρέχοντα γενικά έξοδα,
— απρόβλεπτες εμπορικές δαπάνες,
— απώλειες της εμπορικής αξίας,
— απώλειες μισθωμάτων ή εισοδημάτων,
— έμμεσες εμπορικές απώλειες, εκτός των αναφερομένων προηγουμένως,
— περιουσιακές απώλειες μη εμπορικές,
— άλλες περιουσιακές απώλειες.

17. *Νομική προστασία*

Νομική προστασία.

▼M2

18. *Βοήθεια*

Βοήθεια σε πρόσωπα που περιέρχονται σε δυσχερή θέση κατά τη διάρκεια μετακινήσεων ή απουσίας από την κατοικία ή από τον τόπο μόνιμης διαμονής τους.

▼B

Οι περιλαμβανόμενοι σε έναν κλάδο κίνδυνοι δεν δύνανται να ταξινομηθούν σε άλλο κλάδο εκτός των περιπτώσεων του σημείου Γ.

Β. **Ονομασία της αδείας λειτουργίας που παρέχεται ταυτοχρόνως για περισσότερους κλάδους**

Όταν η άδεια λειτουργίας αφορά συγχρόνως:

α) τους κλάδους υπ' αριθ. 1 και 2, παρέχεται υπό την ονομασία «Ατυχήματα και Ασθένειες»,

β) τους κλάδους υπ' αριθ. 1 (σειρά τέταρτη), 3, 7, και 10, παρέχεται υπό την ονομασία «Ασφάλιση αυτοκινήτων»,

γ) τους κλάδους υπ' αριθ. 1 (σειρά τέταρτη), 4, 6, 7 και 12, παρέχεται υπό την ονομασία «Ασφάλιση θαλάσσης και μεταφορών»,

δ) τους κλάδους υπ' αριθ. 1 (σειρά τέταρτη), 5, 7, και 11, παρέχεται υπό την ονομασία «Ασφάλιση αεροσκαφών»,

▼B

ε) τους κλάδους υπ' αριθ. 8 και 9, παρέχεται υπό την ονομασία «Πυρκαϊές και λοιπές ζημίες σε αγαθά»,

στ) τους κλάδους υπ' αριθ. 10, 11, 12 και 13 παρέχεται υπό την ονομασία «Αστική ευθύνη»,

ζ) τους κλάδους υπ' αριθ. 14 και 15, παρέχεται υπό την ονομασία «Πιστώσεις και εγγυήσεις»,

η) όλους τους κλάδους, παρέχεται υπό την ονομασία της εκλογής του ενδιαφερόμενου Κράτους μέλους και ανακοινώνεται στα λοιπά Κράτη μέλη και στην Επιτροπή της Κοινότητος.

Γ. **Παρεπόμενοι κίνδυνοι**

Η επιχείρηση που λαμβάνει την άδεια για ένα κύριο κίνδυνο που υπάγεται σε ένα κλάδο ή σε ομάδα κλάδων, δύναται ομοίως να καλύπτει τους κινδύνους συμπεριλαμβανομένους σε άλλο κλάδο χωρίς να απαιτείται άδεια για τους κινδύνους αυτούς όταν:

— συνδέονται με τον κυρίως κίνδυνο,

— αφορούν το αντικείμενο που καλύπτεται κατά του κυρίως κινδύνου, και

— καλύπτονται δια του ασφαλιστηρίου συμβολαίου, το οποίο καλύπτει τον κυρίως κίνδυνο.

Οι κίνδυνοι που περιλαμβάνονται στους κλάδους 14 και 15 του σημείου Α δεν δύνανται να θεωρηθούν ως παρεπόμενοι κίνδυνοι άλλων κλάδων.